

СТЕНОГРАМА

засідання Комітету з питань культури і духовності

7 лютого 2018 року

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Шановні колеги, розпочинаємо засідання.
Присутні: Княжицький, Подоляк, Тарута, Лесюк.

У нас питання в порядку денному в основному пов'язані з книжками.

Законопроекти, з опрацювання яких Комітет визначено головним:

Проект Закону про внесення змін до пункту 3 розділу II "Прикінцеві положення" Закону України "Про внесення змін до деяких законів України щодо вдосконалення системи державного управління у книговидавничій сфері".

Проект Закону про внесення змін до деяких законів України щодо заборони ввезення на український ринок друкованої продукції з території держави-агресора і також альтернативний до нього законопроект.

Там, де ми не є головними, в нас є законопроект наших колег щодо навчальних закладів, які здійснюють підготовку за професією "артист балету".

Також ми запросили представників Міністерства культури, оскільки ми знаємо, що призначено виконуючого обов'язки керівника Інституту книги. Ми хотіли обговорити це питання, оскільки воно є досить резонансним.

Хто за такий порядок денний, прошу голосувати. Дякую. Рішення прийнято.

Отже, проект Закону про внесення зміни до пункту 3 розділу II "Прикінцеві положення" Закону України "Про внесення змін до деяких законів України щодо вдосконалення системи державного управління у книговидавничій сфері". Це закон Кабінету Міністрів. Будь ласка.

ФОМЕНКО С.В. Дякую вам дуже.

Шановні народні депутати, це була ініціатива Міністерства культури. Ми цим законопроектом намагаємось уникнути колізій, які стались через оновлене законодавство, в тому числі про прийняття Закону "Про внесення змін до деяких законів України щодо вдосконалення системи державного управління у книговидавничій сфері". Зокрема, зараз існує норма, що Міністерство культури подає на розгляд уряду і на затвердження план роботи в сфері культури. Ми пропонуємо скасувати цю норму, оскільки Кабінет Міністрів України затверджує щорічний план пріоритетних дій уряду і таку саму зміну ми запропонували в законопроект № 7021 "Про внесення змін до статті 4 Закону України "Про культуру".

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Скажіть ще раз, будь ласка.

ФОМЕНКО С.В. В "Прикінцевих положеннях" існуючого закону написано, що щороку Міністерство культури рішенням уряду затверджує розроблення програми діяльності розвитку культури на 2016 рік. Це в "Прикінцевих положеннях". Ми пропонуємо зняти це.

ПОДОЛЯК І.І. 2016 рік був в законі. Тому що вони щорічно подають на Кабмін в межах програми уряду на наступний рік свою частину, а там було написано 2016 рік. Це технічно треба вилучити, наскільки я розумію.

ЛЕСЮК Я.В. Ви взагалі не хочете подавати?

РИБАЧУК Ю.А. Ні. З 2016 року затверджується план пріоритетних дій уряду, в тому числі план роботи Міністерства культури, а в цих "Прикінцевих положеннях" міститься прописка, що план роботи за 2016 рік.

ПОДОЛЯК І.І. Там написано не план роботи, там написано – програма діяльності розвитку культури.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Дивіться, а чому нам не зробити щорічний?

ПОДОЛЯК І.І. Я погоджуюсь.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Тому що те, що я вважаю, в нас має бути не програма уряду, а програма кожного міністерства.

ФОМЕНКО С.В. Так ми до цього й ідемо, що не треба, щоб програма діяльності розвитку культури, яку розробляє Міністерство культури, не має затверджуватись Кабміном, а затверджуватись наказом міністра, який формує політику в цій сфері.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Взагалі кожне міністерство має мати затверджений профільними комітетами, як мінімум, а ще краще Верховною Радою, план роботи на наступний рік і з цих планів роботи має складатись план роботи Кабінету Міністрів, а не "фількіна грамота", в якій вказано, що Кабінет Міністрів все покращить.

ФОМЕНКО С.В. План роботи міністерства затверджується наказом міністра і подається на розгляд уряду, а урядовий план пріоритетних дій затверджується розпорядженням Кабінету Міністрів.

ПОДОЛЯК І.І. То ви пропонуєте, щоб було в тому числі розроблення програми діяльності розвитку культури на кожен наступний рік?

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Так.

ЛЕСЮК Я.В. Тобто забираємо цифру 2016, а статтю залишаємо.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Залишаємо на кожен наступний рік.

ЛЕСЮК Я.В. Будемо говорити, рівень, так би мовити, в плані культурології нашого Кабінету Міністрів сам по собі вимагає того, щоб дати свободу Міністерству культури, відповідних закладів і так далі.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Єдине, в чому тут є певний, скажемо так, абсурд, що це є "Прикінцеві положення" до Закону "Про внесення змін до деяких законів щодо вдосконалення системи у книговидавничій сфері". Тобто в принципі, якби це було в іншому законі, чи за логікою своєю, це було би нормально, наприклад, в Законі "Про культуру".

Тому, може, ми дійсно погодимось, щоб це звідси виключити, якщо ви не проти.

ЛЕСЮК Я.В. Ні.

ПОДОЛЯК І.І. А при розробці нового Закону "Про культуру" це буде.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Будь ласка, Ірино.

ГАНДЗЮК І.Б. Разом з цим законопроектом є ще один поданий законопроект уряду № 7021. Він навіть розглянутий нашим комітетом і рішенням нашого комітету ми прийняли рекомендувати його за основу і в цілому. Власне, ми в Законі "Про культуру" забрали це положення - програма діяльності центрального органу виконавчої влади, а просто передбачили завдання розвитку культури, що затверджені планом пріоритетних дій уряду.

На попередніх своїх засіданнях ми фактично підтримали ініціативу Міністерства культури стосовно того, що потрібен план і діяльність міністерства планується відповідно до програми діяльності уряду.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Взагалі це має бути навпаки, тобто програма діяльності уряду відповідно до програм міністерств планується, а не навпаки.

Давайте ми на наступному нашому засіданні повернемося до цього закону, оскільки зараз він не був в порядку денному.

ПОДОЛЯК І.І. Я думаю, що тут треба забрати.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Колеги, хто за те, щоб забрати цей пункт з "Прикінцевих положень", прошу голосувати. Дякую. Рішення прийнято.

Наступний законопроект. У нас є їх два. Проект Закону про внесення змін до деяких законів України щодо заборони ввезення на український ринок друкованої продукції з території держави-агресора. Авторів багато: Кривенко, Кишкар, Ляшко, Мацола, Левус, Чижмар, Барна, Карпунцов, Хміль, Кадикало, Петренко, Матіос, Медуниця, Береза, Тетерук, Євтушок, Дідич, Васюник, Крулько, Юринець, Єднак, Осуховський, Дехтярчук. І є альтернативний законопроект, який стосується того ж предмету, автори: Семенуха і Опанасенко.

Будь ласка, Віктор Кривенко.

КРИВЕНКО В.М. Дякую, пане голово. Шановні колеги, я одну хвилину на вступ, а потім по суті. Я постійно займаюсь в таких двох паралелях. Одна паралель – це культурна. От фінансування "Пласту", на який було виділено 5 мільйонів гривень минулого року і в цьому році, дякую, що підтримували. В тому році моя поправка була на збільшення фінансування Інституту української книги, який, на жаль, наскільки я знаю, офіційно не узгоджено, але під час бюджетного процесу ми збільшували фінансування. В цьому році

15 мільйонів на підтримку української пісні в рамках культурного фонду, на петриківський розпис і я закликаю колег по вашому комітету долучатись до розробки положень, конкретних напрямків. Ми знаємо, що Мирослав Вантух, голова Національної хореографічної спілки, написав всім депутатам і ті 2 мільйони, які він просив, за моїм наполяганням ми внесли в цей бюджет на ці заходи і це сфера відання вашого комітету.

А тепер по суті питання. Цей законопроект стоїть на стику захисту наших цінностей культурних і панування української мови, збільшення її в просторі, і економічних. Можливо, навіть цей законопроект мав іти взагалі в Комітеті по економічній політиці, тому що він стосується захисту наших книговидавництв, на те, щоб вони були завантажені. Він не спрямований проти російської мови. Пушкін, Достоевський нехай друкуються в Україні, тому що немає в нас такої дієвої, як в Росії, системи підтримки своєї книговидавничої галузі, бо вони займаються експансією, як заробляння грошей на книжках, так і поширення російського слова.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Ви пропонуєте повністю заборонити ввезення.

КРИВЕНКО В.М. Я пропоную повністю заборонити. В альтернативному законопроекті, я вважаю, є слушні пропозиції. Можливо, в рекомендаціях комітету за підсумками заслуховування виключити з цього переліку без перехідного періоду, як пропонують колеги, а просто виключити з цього переліку науково-технічну літературу, медичну, філософську, фізичну, математичну.

ПОДОЛЯК І.І. Філософська не є науково-технічна.

КРИВЕНКО В.М. Я сказав через кому, а не через дві крапки. Не було після науково-технічної дві крапки, пані Ірино. Я просто поправляю колегу, щоб вона не робила хибних висновків.

В цій частині об'єднати їх, тобто без перехідного періоду, там 1-2 роки, а просто за виключенням, через кому науково-технічну, філософську, медичну.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Які в нас є варіанти? Дивіться, в нас є другий законопроект, скажіть, будь ласка, декілька слів, чим він відрізняється.

ОПАНАСЕНКО О.В. Шановні колеги, шановний пан голово, наш законопроект, він народився як відповідь на той основний законопроект, де ідея заборони всього, без жодних моментів, пов'язаних з адаптаційними періодами для офіційного бізнесу, який є в Україні. Тим більше, він не прибирає і не визначає відповідальності за ввезення, а в нашому законопроекті одна з частин – це введення відповідальності в Адміністративному кодексі для тих, хто все ж таки наважиться ввезти в Україну щось, що ніби заборонили.

По-друге, чітко визначає реєстр забороненої літератури та фактично вимагає від центрального органу влади визначитись та зробити реєстр, щоб підприємства, які навіть щось ввозять, щоб не було так, що вони заднім числом порушили законодавство. А найголовніше - ми вводимо поетапне введення цієї заборони: один рік для літератури художнього спрямування, два роки - це перекладна література і п'ять років – для адаптації, тому що ми розуміємо, що навіть наші книговидавці мають адаптуватись і підготуватись. Має бути перехідний проект, якщо навіть Верховна Рада прийме таке рішення. Але хочу нагадати, що мені все-таки видається, що ці заборони, вони не приберуть ключову проблему, вони вдарять по офіційному, по "білому" бізнесу, але не приберуть взагалі питання контрабанди.

Хочу нагадати, що зараз є розроблений колегами, там головний автор...

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Бізнес на крові, ваша фракція завжди проти виступала.

ОПАНАСЕНКО О.В. Дивіться, знаєте, пан Миколо, я виступаю за заборону взагалі будь-якої торгівельної діяльності з Російською Федерацією, а не забороняти окрему групу якусь, і в принципі ми питання не вирішимо, тому що контрабанда буде існувати. Чому існує законопроект зараз в Комітеті по митній і податковій політиці якраз про введення митних марок чи щось таке, щоб можна було відрізнити, яка книга була завезена офіційно від держави-агресора, а яка завезена неофіційно.

Тобто на розгляд комітету. Якщо комітет вирішить, що треба забороняти, то я би пропонував підтримати наш, він більш зважений та зробить поступово, але все одно треба мати на увазі, що питання контрабанди він взагалі не вирішить.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Колеги, суть зрозуміла. Я скажу свою думку, а потім запропоную колегам висловитись. Вони можуть бути іншими.

Отже, що ми можемо зробити? Ми можемо або підтримати один законопроект, один відхилити і в такому випадку обидва законопроекти все одно виносяться в зал і зал вирішує, що робити, або ми можемо не підтримати два законопроекти і вони виносяться в зал, або ми можемо відправити авторам і вони в зал не виносяться, або ми можемо не прийняти рішення і вони в зал не виносяться.

Є ще один варіант: ми можемо запропонувати вам зробити спільний комітетський законопроект. У нас така практика є і в інших комітетах, коли ви спільно робите єдиний законопроект і його підтримує весь наш комітет, і цей законопроект з літерою "д" виноситься в зал. Наприклад, якщо ми можемо зробити такий законопроект за тиждень, то на наступному засіданні можемо його розглянути. Це я кажу до відома, які є варіанти.

Ви знаєте, що ми зараз мали декілька проблем з ввезенням книг. Зокрема, був скандал з заборонаю книжки "Сталінград" англійського автора, коли англійське посольство і канадське посольство висловились проти цього. Були зауваження щодо заборони книжок Акуніна, який живе зараз у Франції і протестує проти режиму Путіна, але була прийнята заборона на ввіз його книги.

Крім того, якщо ми би прийняли цей перший законопроект, який ви пропонуєте, загалом як і другий, то це суперечить двом міжнародним конвенціям, зокрема Конвенції Світової організації торгівлі.

Моя особиста позиція, а тут кожному члену комітету вирішувати самостійно, я би підтримав перший законопроект щодо повної заборони і поясню чому. Якщо ми кажемо, що ми проти торгівлі з країною-агресором, то ми маємо бути проти цієї торгівлі як в дрібних питаннях, так і у великих питаннях. Це дасть змогу розвиватись нашому книговидавництву, як ви кажете, і робити все інше. При цьому ми наразимось на критику і зі сторони невиконання умов по СОТ, і в іншому. Бачите, наші сусіди поляки наразились на критику українську, ізраїльську, американську, але свій закон прийняли.

Я сказав, які є варіанти. Будь ласка, колеги, хто хоче висловитись?

ПОДОЛЯК І.І. Що я хочу сказати? Логічно було б, якби заборона торгівлі з Росією повна і не поетапна, а різка була зазначена в Законі про санкції, тому що ця пропозиція, яку озвучив колега Кривенко, це фактично санкція, попри ті зауваження, які ти висловив, з цим я погоджуюсь. На мою думку, отаке вибіркоче застосування так званих санкцій, хоча ще раз кажу, це санкції, які мають бути в Законі про санкції, вважаю недоцільним вибіркоче застосування, вважаю логічним припинення будь-яких торгівельних операцій з Російською Федерацією.

Крім всього іншого, якщо російські книжки будуть друкуватись не в Росії, якщо мова іде про вболівання за українську мову і за насичення ринку

україномовними книжками, на це теж потрібно зважати. Крім цього, на сьогоднішній день діє певний механізм, що стосується обмеження ввезення на територію України літератури, яка несе в собі загрозу національній безпеці. Цей механізм працює.

Крім всього іншого, це не стосується тієї літератури, де права авторів, вже не потрібно їх купувати. Якщо це автори, які перекладаються, наприклад, чи перекладені вже є і ще живуть, і в них треба купувати авторське право, і якщо вони перекладені є на території Росії, а ми їх будемо забороняти, мене цікавить, власне, наукова, науково-популярна, філософська література, і якщо ми будемо забороняти завозити їх на територію України, тим самим, власне, ми будемо фіксувати дуже загрозливу модель, що українські видавництва будуть купувати права на переклад в Україні цих книжок українською мовою і ніщо цей закон їм не заборонить. Ми вже про це дискутували.

Звучить цей закон дуже патріотично, дуже красиво, дуже нібито правильно, але має ряд дуже серйозних вад, і ці вади можуть бути такими, які будуть мати поганий результат в перспективі. Така моя думка.

Що стосується іншого альтернативного законопроекту, то моє розуміння, оскільки це мої колеги по фракції цей законопроект внесли і оскільки розуміється, що такі законопроекти, які виглядають дуже красивими і дуже голосно можуть бути в Верховній Раді озвучені, що будемо боротись з російським агресором за українську мову усіма можливими і неможливими засобами, переважно вони в парламенті підтримуються, то він був внесений для того аби хоч якось цю ситуацію заспокоїти, вважаю його теж поганим, цей законопроект, але розумію природу його появи. Ось така моя думка.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Колеги, я лише коротко заради дискусії скажу, що коли ми заборонили фільми, виготовлені в Росії після 2014 року, попри всі нарікання все ж таки це допомогло підняти український кінематограф.

ПОДОЛЯК І.І. Давайте забороняти все. Я погоджуюсь, Микола Леонідович, з вами на 200 відсотків. Давайте не іти популістськими кроками, поганими кроками, не треба іти вибірковими кроками.

ТАРУТА С.О. От яка мета? Я згоден з Іриною, якщо дивитись обіг торгівлі, то він тільки збільшився за минулий рік, і якщо ми хочемо вплинути економічно на Росію, то ми цього не досягнемо.

А тепер давайте подивимось на те, що нам пропонувала комісія Європейського парламенту відносно повного циклу публічної політики, що кожен закон має певні дії, хто його розробляє, які зацікавлені сторони беруть участь в обговоренні цього, які будуть наслідки: економічні, політичні, соціальні. Лише тоді можна в повній мірі розуміти, які наслідки будуть при прийнятті цього закону.

Так, буде контрабанда, книги будуть друкуватись, це будуть завозити. Далі ми якось вплинемо на формування культури чи свідомості української мови? Ні. 62 відсотки, американці проводили соціологію, розмовляють російською мовою. І треба розуміти, що ми цим речами будемо тільки розпалювати суспільство.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Соціологія є різна.

ТАРУТА С.О. Ні. От якщо ми кажемо, що мета – українське, то стосовно фільмів це було правильно зроблено, тому що кіно формує свідомість. Це дуже великий вплив. Книги, на жаль, сьогодні не формують так українців.

А тепер дивимось на наш парламент. Сьогодні соціологія показує, що підтримка нашого парламенту 2 відсотки. І те, що ми робимо оце, це не має в суспільстві підтримки і тому треба зацікавлені сторони. Давайте з однієї сторони ті асоціації, які дадуть свої чіткі пропозиції. Так, книговидавництво від цього виграє, але люди скажуть, що ви хотіли гарне, а зробили погано для

нас. Тому треба дуже виважено підходити до цього, тому що тут немає ні одного сенсу, окрім патріотичності. Так, воно патріотично виглядає, але до чого привела патріотичність в Польщі? Суспільство розколюється всередині Польщі. Більше того, воно призвело до того, що розколюється і в нас в Україні.

Тому я би пропонував зараз ці питання дуже обережно проаналізувати, проаналізувати політичну, економічну і соціальну складову. І вже після цього, коли в нас буде чітке розуміння, тоді ми можемо вже дуже збалансовано прийняти. А зараз це так емоційно і патріотично. Так, ми патріоти, так, ми постійно бажаємо боротись, як зупинили торгівлю з окупованими територіями. Хто виграв? Росія і терористи.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Знаєте, в чому різниця? Коли ми говорили про торгівлю з окупованими територіями, то, по-перше, окуповані території – це не є Росія, це є частина України, а, по-друге, торгівля була різна, тому що, коли ми віддаємо свої гроші за продукт і підтримуємо виробництво в Росії, те, яке можемо вести в нас, це не те, що вони в нас купують, якби вони купували наші книжки, то ми може би і не припиняли цю торгівлю, хай би давали нам свої гроші та отримували наші книжки. Але це ми в них купуємо, тобто ми за свої гроші підтримуємо їхнє книговидавництво.

ТАРУТА С.О. Я з цим згоден. Але ми досягаємо своєї мети чи ні? Вони будуть в Білорусії це виробляти, бо сьогодні це не проблема. Сьогодні сучасні технології, щоб ви розуміли, вже немає тих типографій, а нові сучасні технології – це один цифровий принтер, який друкує сьогодні всі книги, один екземпляр чи тисячу. І тому сьогодні їм переїхати в інші місця і це робити, то це не заважає.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Будь ласка, Ярослав.

ЛЕСЮК Я.В. Питання трохи в іншому. Я з вами переважно завжди згоден, тим більше, що ви завжди займали таку радикальну позицію аж до самої гори, а тут ви зайняли таку якусь позицію. Питання, мені здається, трохи в іншому. Добре, що ці два законопроекти прийшли, вони загострять увагу на цю тему. Але, шановні колеги, ми говоримо про торгівлю чи ми говоримо про книги, які несуть певну інформацію, філософські цінності і так далі? Це є інше питання.

Друге. Я згоден з пані Іриною, що це питання загальне треба вирішувати: або ми дійсно припиняємо торгівлю і нічого страшного не буде хоча би з одного філософського аспекту, що ніколи Росія не залишить Україну в силу того, що це частина Росії. Доки ми не зрозуміємо того, якщо ми хочемо бути незалежними, то ми маємо довести, що ми можемо бути незалежними без впливу Росії.

Я хочу сказати, що я проти прийняття цих двох законів, я проти поетапності. Ще є таке питання: а причому тут контрабанда? Якщо буде закон, то з контрабандою будуть боротись ті органи, які відповідають за контрабанду. Я хочу сказати одне, що це дійсно дуже негарно, це говорить про нас всіх, про нашу владу і так далі. Сам факт недопустимий в принципі історії ніколи не був. Ми торгуємо з агресором.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Ми почнемо з книжок і покажемо приклад іншим.

ЛЕСЮК Я.В. Якщо ми починаємо з книжок, то можна тільки одне поставити питання: ми не даємо ввозити ці книжки.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Я підтримую, але це не наш комітет. Давайте зараз ми проголосуємо за книжки.

ЛЕСЮК Я.В. Почекайте, яку частину книжок? От ті якраз переклади на російську мову світової літератури.

ПОДОЛЯК І.І. Дорогі друзі, я би ще хотіла додати ось яку річ. Якби ми мали ухвалений у Верховній Раді і давно назрілий і з таким величезним страхом законопроект, який ми всі з вами підписали разом і який не вноситься в зал, я маю на увазі Закон "Про державну мову", який регулює в тому числі і книговидавництво в Україні, то в нас не було би жодної потреби в таких законопроектах. Натомість я переконана і я тут не є унікальна в цій ситуації, що вноситься ціла купа дрібних вибіркових законопроектів, які просто здійсмають інформаційний шум в мережах, а системно не вирішують проблеми.

Тому, на моє глибоке переконання, всі колеги, які тут присутні з інших фракцій і позафракційні, повинні об'єднатись довкола того аби Верховна Рада перестала бути колективним страусом, а внесла в зал, розглянула і ухвалила Закон "Про державну мову", який регулює питання, пов'язані з видавництвом і розповсюдженням книжок в Україні.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Будь ласка.

КРИВЕНКО В.МВ. Шановні колеги, я з вашого дозволу спробую в 3 хвилини вкласти. Коли ми подавали Закон про радіо, квоту, що я тільки не наслухався, що немає українського контенту. В нас дуже патріотичні народні депутати зареєстрували теж альтернативний законопроект, який тільки розширяв квоту для української мови до 18 годин з 6 годин, щоб українську мову в ніч загнати. І в цій частині хибна логіка мені здається дуже дивною.

Я дуже здивований, що колеги з "Самопоміч" зареєстрували альтернативний законопроект, отже вони підтримують цю позицію. Я подивився, у них є слушні норми, які можна врахувати в рекомендаціях комітету про те, що не перехідний період, а просто виключити з заборони

науково-технічну, всі ті види літератури, які обговорювались, можливо внести покарання. Але коли ми говоримо, що давайте заборонимо все, але з маленького не починати, то це мені нагадує логіку тих фракцій, які ішли на вибори і говорили, що давайте скасовувати політичну недоторканність депутатів, а тепер не голосують, тому що не скасовують з Президента, давайте з усіх разом скасуємо, от тоді ми проголосуємо. Зачекайте, ви конкретно обіцяли ось ці речі.

Зараз іде конкретне питання, яке, з одного боку, зменшує, бо більше все-таки на українську мову перекладати західну літературу, зменшує присутність російської мови в українському просторі, з іншого боку, залишає додаткову вартість в Україні. Можливо, надрукують і в Казахстані, можливо, надрукують і в Білорусії, але це буде дохід Казахстану і Білорусії, а не наших ворогів, які у неконкурентний спосіб підтримують свою книговидавничу діяльність і свою галузь підтримують. Ми, на жаль, свою галузь не підтримуємо, як підтримують вони, тому наші видавництва в неконкурентній основі.

Коли ми говоримо про контрабанду книжок, то я повністю погоджуюсь, що це не питання Комітету з питань культури чи народних депутатів. Просто будуть заборонені книжки, бо видавництво все одно ставить свою дату, коли тираж, коли підписано в друк і їх просто не може бути ні на Петрівці і так далі.

Я просив би членів комітету схвалити основний законопроект з доопрацюванням. Я розумію, що може виписати комітет, голова і члени комітету, а можливо літеру "д", мені не принципово питання авторства чи не авторства, може покличемо книговидавців, проведемо дискусію, може відкласти на тиждень.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Книговидавцям ми зараз надамо слово.

ПОДОЛЯК І.І. А про яку суму ідеться? Тобто який обсяг друкованої літератури в Росії, хоча би приблизно, на митну територію України потрапляє, тобто скільки це коштує? Який це об'єм грошей?

КРИВЕНКО В.М. Точніші дані є у книговидавців. Є у вас?

АФОНІН О.В. Є.

КРИВЕНКО В.М. Скажіть, будь ласка.

АФОНІН О.В. Я буду виступати і скажу. Я не виступаю фрагментарно.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Будь ласка.

АФОНІН О.В. Я хочу представитись людям, які подають проекти, бо членам Комітету з питань культури і духовності я знайомий, як і Міністерству культури, і думаю, що ви підтвердите, що я теж патріот України і 22 роки захищаю книжковий ринок України. Як патріот я би підтримав ці законопроекти, але як людина, яка знає, в якому стані галузь, на жаль, не побачила жодного аналізу цих законопроектів і обґрунтувань: що в нас є, чого немає, що у нас завозиться, чим ми можемо замінити і так далі.

Я президент Української асоціації видавців, прізвище моє Афонін. Є цифра - 70 відсотків сьогодні на ринку російської книги. Ну, немає 70 відсотків російської книги. Якщо у 2012 році це була поставка на 35 мільйонів доларів, минулого року була на 1 мільйон 200.

Обидва ці закони, вони нагадують мені ситуацію, коли люди сидять в ямі, іде труба, іржава вода тече, до них підходять і кажуть, що з цієї труби воду пити не можна, бо можна отримати інфекцію. У нас є кардинальне рішення, дорогі наші, щоб ви не отруїлись, ми цю трубу переріжемо. Всі

згодилися і перерізали. А тепер, що ми пити будемо, хлопці і дівчата? Це не наша проблема, ви захистили нас від цього.

Я двічі звертався до уряду, звертався до Президента, будь-які заборонні дії, вони мусять супроводжуватись адекватними компенсаційними заходами для того, щоб розвивати ті жанрові ніші, які сьогодні не представлені в українському видавничому бізнесі. Всі аплодували і кричали: от ми заборонили з 1 січня і тепер буде розвій української книги. Враховуючи навіть те, що російська книга почала надходити з червня минулого року, оскільки не були задіяні механізми, розвою не відбулось. Єдина статистична похибка, яка відрізняється, за рахунок зменшення фінансування видання підручників у 2017 році менше, ніж у 2016 році.

В українського видавничого бізнесу немає фінансового потенціалу, немає доступу ні до інвестиційних ресурсів, ні до кредитних ресурсів для того, щоб наповнювати нові жанрові ніші: наукова, технічна, медична і так далі.

У довідках до одного законопроекту і до іншого є така ключова фраза: воно не вимагає ніяких бюджетних фінансувань і так далі. Тобто трубу перерізають, а з чого пити?

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Дякую, дякую. В нас просто обмаль часу.

Ви хочете висловитись? Будь ласка, пан Красовицький.

КРАСОВИЦЬКИЙ О.В. Я директор видавництва "Фоліо".

У 2015 році саме ми з Остапом Семеракем підняли питання перший раз про ембарго на ввезення російської книги. По-перше, ми маємо зараз ситуацію, дуже слушно було сказано про контрабанду, ми не знаємо обсягів цієї контрабанди, але ми маємо, окрім контрабанди, дуже великі обсяги контрафакту російських книжок, надрукованих на території України. Якщо ці книжки виглядають так само, як видані в Росії, на них написано, скажімо, друкарня "Правда севера" чи щось інше, їх відрізнити може або спеціаліст з

галузі, або якщо при перетині кордону законними книжками клеїться якась реєстраційна, не акцизна, реєстраційна чи якась інша марка, то цей примірник буде відрізнятися від того примірника, як і контрабанда.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. І ці книжки теж будуть заборонені.

КРАСОВИЦЬКИЙ О.В. Я ж про це і кажу.

Я так, як і раніше, є прихильником питання заборони. Я хочу підкреслити, що значна частина книжок, які друкуються в Росії зараз, вони не будуть спеціально для України друкуватись в Білорусії, я впевнений в цьому. Значна частина книжок буде тут друкуватись на законних підставах або філіями російських видавництв, або українськими видавцями. І це, з моєї точки зору, буде абсолютно нормальна ситуація, така, як є, скажімо, на англомовних ринках в світі.

Головне в цьому питанні, що коли ми кажемо про компенсаційний пакет для цього закону, ми дійсно кажемо, щоб всі зрозуміли, що зараз на полицях в книгарнях є російська книга, яка займає значну частину площі. Як тільки заборонити все, потрібно поставити питання: де взяти гроші на те, щоб заповнити полиці книгарень, інакше книгарні зникнуть. Це може бути або через Міністерство культури через ті програми, які друкують книжки для бібліотек, або це може бути окрема програма компенсації відсотків кредитних чи щось інше, яка прийнята.

Прийняти закон потрібно дуже і зупинити російську книжку, але для цього закону потрібна одна сторінка компенсаційного пакету.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Але ж книгарня "Є" існує і, здається, нормально існує і не дуже там багато російських книжок.

КРАСОВИЦЬКИЙ О.В. Зрозумійте, ринок більше, ніж книгарня "Є". Вона займає на ринку 2 відсотки. Якщо в кожному місті зробити тільки

книгарню "Є", вона не витримає, тому що є і інші книгарні. Чи є, скажімо, книгарня "Є" під Маріуполем? Немає. Там потрібні книжки російською мовою. Потрібно чимось наповнювати: українською і російською, інакше читач не прийде в цю книгарню.

Є фактично двомовність книжкового ринку і нічого ми з цим не зробимо, інакше ми частину читачів викреслимо з простору книжкового, і вони будуть шукати літературу на російських сайтах. Тому ця програма не повинна бути мовною, це програма заборони і компенсації.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Дякую. Тепер я хотів би почути представника Інституту книги, але не новопризначеного, ми з вами будемо спілкуватись трошки пізніше, а з тих, хто зараз працює. Будь ласка, яка ваша думка.

ІЗ ЗАЛУ. Вибачте, я не готувалась, а просто фіксувала все, що тут сказано. Загалом я вважаю, що має бути компенсаційний пакет для українських видавців, те про що говорив пан Олександр, і мають бути кредитні речі. Словом, потрібно думати, яка має бути підтримка.

Я згодна з тим, якщо ми забороняємо ввезення російської книжки, то це відкриває аргументи декому на ринку для того, щоб перекладати на Україні книжки російською мовою. Я думаю, що це дуже небезпечна ситуація, тому що таким чином ми перекриваємо канал і для україномовних книжок, тобто, якщо російськомовні книжки будуть друкуватись тут, вони заповнять і перекриють українську книжку. Тобто не можна ставити в рівні умови людину, яка з обмеженими можливостями, і людину здорову. На жаль, в нашій ситуації через багато причин українська мова є на місці цієї людини з обмеженими можливостями і її потрібно підтримувати, зокрема заходами для підтримки української книжки.

Загалом я проти повної заборони ввезення чогось, але тут я не маю сформованої думки, тому що я розумію, що держава-агресор, якщо припиняється торгівля в будь-якій сфері, то тоді має припинятись торгівля

книжками так само. Але той аргумент, який був від різних гравців книжкового ринку, коли був попередній закон про обмеження ввезення, аргумент був, що український ринок не витримає, ми не маємо змогу друкувати достатньо книжок, це не аргумент. Сьогодні не маємо змоги, а завтра маємо змогу, але потрібно кошти від держави, потрібна державна підтримка українського книговидання.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Колеги, в нас є декілька варіантів. Нас просто ще чекають люди, вибачте, депутати мають піти і в нас не буде кворуму.

КРИВЕНКО В.М. Я дуже коротко. Можна я коротко прокоментую, пане голову?

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Розумієте, зараз депутати встануть і підуть, тому що в нас обмежений час і в нас не буде кворуму. Ми можемо ще поговорити і потім розійтись всі разом.

КРИВЕНКО В.М. Я в хвилину вкладусь.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Тобто, якщо ми розійдемося всі разом, ви не образитесь? Будь ласка.

КРИВЕНКО В.В. Я не ображусь. Просто я від шановної Асоціації, вона бачила, хто автори і можна було б спокійно вийти, ми б зустрілись разом, я не почув позиції. Я повністю підтримаю пана Красовицького і ми підтримаємо, я представляю бюджетний комітет, зберу ще 40 депутатів, які підпишуться під стимулюючими заходами, дайте бачення для українського книговидавця. Що зараз заважає друкувати в Україні російськомовну літературу, я не зрозумів вашого аргументу, але обіцяв у хвилину вкласти.

Є законопроект з двома позиціями, я представляю консолідовану думку авторів, погоджуємось з альтернативним, навіть без перехідних періодів, а просто прибрати обмеження наукової та іншої літератури, яка там зазначена, і додати покарання, те, що колеги слушно додали, і зараз прийняти рішення по ньому. Я закінчив.

ПОДОЛЯК І.І. Скажіть, будь ласка, в нас є обмеження на ввіз забороненої, грубо кажучи, літератури. Воно є, воно діє. Ввіз з Росії книжок, як вам уже сказав пан Афонін, в порівнянні з 2016 роком, з 35 мільйонів доларів на рік зменшився до одного, і він буде далі зменшуватись.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Колеги, в нас є декілька варіантів. Як ви бачите, ми зараз не набираємо голосів, щоб підтримати ці законопроекти. Ми можемо ризикувати і голосувати. Я просто хочу запропонувати і вам, авторам, і колегам декілька варіантів, які в нас є.

Варіант перший. Оскільки ми не набираємо голосів, навіть, якщо комітет не підтримає ваші законопроекти, вони все одно виносяться в зал. Ви можете працювати з фракціями і з завтрашнього дня вимагати від коаліції поставити їх на голосування. Буде доповідь від комітету. Якщо не буде голосів під час голосування, то доповідач від комітету так і озвучить позицію комітету.

Варіант другий, який мені більше подобається, тому що я підтримую ваш законопроект, на відміну від більшості моїх колег, що виявилось в обговоренні. Я вважаю, що торгівлі з країною-агресором бути не повинно, але це для мене особисто не є індульгенцією, що це має бути все разом, а якщо ні, то продовжимо торгувати. Я би почав з книжок і для мене це найболючіше питання, тому що я не був співавтором жодного законопроекту про заборону книжки, бо я сподівався, що якимось чином наш конфлікт з Російською Федерацією і ця війна дійде до якогось порозуміння. Зараз ми напередодні виборів Путіна, і я бачу, що ми з цього конфлікту не виходимо і

це означає, що чим далі, тим жорсткіші міри повинні будемо приймати для того, щоб захищатись від агресора. Тому я підтримую ваш законопроект.

Але можливо було б доцільно нам, разом з авторами двох законопроектів, визначити термін, наприклад, два найближчі тижні, зробити спільний доопрацьований і тоді спробувати переконати членів комітету і вас і винести цей доопрацьований варіант.

КРИВЕНКО В.М. Я повністю погоджуюсь в цілому, тому що бачу, що комітет все одно не прийме цей законопроект. Але якщо ми приймаємо, або альтернативний законопроект був свідомо розроблений для того, щоб заблокувати цей законопроект, бо базові дві речі з цього законопроекту ми приймаємо. Я хочу звернутись до авторів альтернативного законопроекту, чи вони погоджуються з тим, щоб норми з вашого законопроекту, вони хороші...

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Послухайте, колеги, це не для цього робилось. У них інше бачення, це інший законопроект. Якщо виносяться два в зал, у нас немає голосів, як я бачу зараз, ні за перший, ні за другий. Вони обидва можуть винестись в зал, обидва будуть голосуватись і зал вирішує, яке рішення прийняти. Це один варіант.

Другий варіант. По-перше, не можна говорити, що комітет все одно не прийме, тому що у нас в комітеті були різні обговорення і було таке, що ми були категорично проти, потім змінили точку зору, доопрацьовували законопроекти. Не всі члени комітету зараз є, немає, наприклад, колеги Єленського і колеги Матіос, можливо, їхня точка зору була би іншою.

ЛЕСЮК Я.В. Шановні панове, якщо не буде зараз цього консенсусу, за який я, скажімо, доручити Княжицькому і вас двоє, то ви згодні, щоб разом попрацювати? Якщо цього не буде, то я проголосую за подання в зал.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Тобто я пропоную таке рішення, що ми разом з авторами основного законопроекту і альтернативного і членами комітету доопрацьовуємо цей законопроект і залучаємо Міністерство культури, Міністерство економіки, Асоціацію видавців. Оскільки тут всі присутні, ми чекаємо ваші пропозиції і ми в максимально стислі терміни розробляємо законопроект.

ПОДОЛЯК І.І. Треба тоді ухвалити рішення, бо так є в Регламенті, треба створити робочу групу, напрацювати спільний законопроект комітетський, під яким підписати наших колег і перенести в "д".

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Це по суті так і є. Ірино, скажіть, будь ласка.

ГАНДЗЮК І.Б. Ми повинні по суті зараз перенести розгляд цих двох законопроектів на інше засідання комітету, паралельно створити робочу групу, яка підготує узгоджений законопроект. При розгляді на наступному засіданні цих двох законопроектів комітет на підставі статті 114 Регламенту, де прийме рішення внести з двох альтернативних в доопрацьований в комітеті законопроект за підписом як і авторів законопроектів, так і членів комітету.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Колеги, прошу голосувати. Дякую.

В нас останнє дуже коротке питання – це питання Інституту книги. Ми знаємо, що на тижні, що минув, Міністерство культури призначило виконуючого обов'язки керівника Інституту книги.

Колеги, давайте швиденько приймемо рішення по хореографічному училищу. Це зміна до Бюджетного кодексу щодо державного фінансування вищих навчальних закладів, які здійснюють підготовку фахівців за професією "артист балету". Ви знаєте, ми там були, щоб хореографічне училище перенесли на місцевий бюджет і нам важливо його зберегти. Хто за

те, щоб підтримати цей проект закону, прошу голосувати. Дякую. Рішення прийнято одногосно.

Отже, переходимо до Інституту книги. Хочу зробити такий короткий вступ, що члени нашого комітету розробляли законопроект про Інститут книги. Для нас це надзвичайно важливий законопроект, тому що ми це зробили на прохання громадськості, видавців, дуже багатьох інших людей. Ми не втручались ніколи в процедуру призначення чи в конкурси. Так як це відбувалось раніше, і це свідки всі, комітет навіть дистанціювався від цих процесів, оскільки ми були авторами законопроекту для того, щоб нас не звинувачували в тому, що ми якимось чином впливаємо на ті процеси, які відбуваються.

Мені дуже прикро, що попередній керівник Інституту книги прийняла таке рішення, бо ми підтримували її роботу, її плани і вони справді були позитивними, а також підтримуємо команду, яка зараз там працює, хоча я особисто вважаю таке рішення політично невірним, можливо дещо інфантильним, тому що відповідальність лежить на кожному з нас.

Сталось так, що на минулому тижні було призначено виконуючого обов'язки керівника і зараз він тут є присутній. Те, що мене стурбувало, то це те, що, судячи з вашого бекграунду, на жаль, ви не займались безпосередньо промоцією української книги за кордоном, не займались безпосередньо опікуванням видавців чи розробкою проекту бібліотек, а це основні функції, якими повинен займатись Інститут книги. Це питання, яке знаходиться під надзвичайно пильною політичною увагою до кожного з членів комітету, тому що, коли Інститут створювався, було дуже багато опонентів і дуже багато людей стверджували, що цей Інститут ніколи не запрацює і що це в принципі неможливо. На жаль, відставка Тетяни Терен ствердила наших опонентів і людей, які підтримують діяльність Інституту книги, в цьому, і ваше призначення, зважаючи на ваш попередній бекграунд, який шанований та глибокий, але безпосередньо до цього предмету не має відношення, все ж таки поставило якісь додаткові питання.

Ми не заперечуємо права міністерства робити свій вибір і ми жодним чином не збираємось шкодити вашій роботі, навпаки, готові допомагати, але хотіли б вас коротко заслухати. Будь ласка.

ЯСИНСЬКИЙ С.Є. Вельмишановний пане голово, шановні народні депутати, я з вашого дозволу почну з того, що ми маємо на сьогоднішній день по факту і згідно законодавства України. Так, можливо, були якісь там ідеї, були законопроекти, але на сьогоднішній день ми маємо Закон України "Про вдосконалення державного управління у книговидавничій сфері". На виконання цього закону розроблено статут Українського інституту книги і це є державна установа. Це не державне підприємство, це не підприємство, це є державна установа у сфері управління Міністерства культури. Відповідно на виконання цього закону, відповідно до статуту, пропозицій ваших, в рядку державного бюджету на 2018 рік передбачені асигнування для Міністерства культури України на забезпечення діяльності Українського інституту книги. .

Тобто до чого я це все веду? Український інститут книги на сьогоднішній день це не є якийсь окремий суб'єкт, це структурний підрозділ по факту, згідно законодавства, Міністерства культури України. Вони є головним розпорядником коштів, вони є інституцією і вони є органом по управлінню майном, кадрами, всім іншим, тобто вся організаційна робота полягає виключно в....

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Послухайте, ми писали цей законопроект, тому нам переказувати те, що писали, не потрібно. Моє запитання полягало в тому, як ви бачите розвиток Інституту книги, які ваші особисті плани діяльності, на чому ви сконцентруєтесь, що ви робитимете в найближчі місяці? Це моє питання. Дякую.

ЯСИНСЬКИЙ С.Є. Оскільки передбачені державні асигнування в державному бюджеті, моє головне завдання – адміністрування виконання Закону "Про Державний бюджет України".

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Я ще раз кажу. Оскільки Закон "Про Державний бюджет" є законом, то завданням кожного з присутніх в цьому залі, навіть не державних службовців, є виконання закону. Я вас запитую конкретно: як ви пропонуєте пропагувати українську книгу? От про що я вас запитую.

ЯСИНСЬКИЙ С.Є. Напрацювання, які були здійснені командою Тетяни Терен, експертів, фахівців, звичайно, що це є основа моєї подальшої роботи. Я виконавець державної програми. Їхні напрацювання, напрацювання Міністерства культури, їхнє головне спрямування, тобто я не буду генерувати нових ідей на цей період часу, тому що я виконуючий обов'язки.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Дивіться, ви керівник. У нас при всій повазі до Тетяни Терен, футбольної чи хокейної команди Тетяни Терен немає. В нас є працівники державної установи, як ви вірно сказали, які дійсно були запрошені і разом з пані Тетяною створювали цю установу, зараз ви ними керуєте. Вас призначили керівником, навіть тимчасово виконуючим обов'язки.

ЯСИНСЬКИЙ С.Є. Так.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Коли вас призначили навіть тимчасово виконуючим обов'язки, у вас якесь бачення було, що робити?

ЯСИНСЬКИЙ С.Є. Звичайно, я ж про це і кажу. Моє головне завдання – це втілення цих планів та ідей.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Яких?

ЯСИНСЬКИЙ С.Є. Які напрацьовані.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Які напрацьовані?

ЯСИНСЬКИЙ С.Є. Інститутом.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Скажіть, які.

ЯСИНСЬКИЙ С.Є. Там є декілька пунктів, які вони напрацювали.

Перше питання – це поповнення бібліотечних фондів. Оскільки це раніше програма, яка виконувалась через інші інституції, я так розумію, згідно законодавства, ця програма має виконуватись через Інститут книги, тобто закупівля бібліотечного фонду для бібліотек України буде іти через Інститут книги.

Друге питання – це видавництво української книги і яке видавництво, як експертне, так і інше. Є відповідні процедури, вони будуть відібрані, я туди не буду сильно втручатись. Це друге.

Третє. Пропагування і промоція української книги на міжнародних форумах, заходах за кордоном.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. На яких форумах?

ЯСИНСЬКИЙ С.Є. На Франкфуртському книжковому ярмарку. Є інші пропозиції, в тому числі книжкові ярмарки за кордоном, будуть визначатись

Міністерством культури. Мають бути доведені експертні думки і вирішено це питання.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Ви іноземними мовами володієте?

ЯСИНСЬКИЙ С.Є. Практика потрібна, щоб підтягнути.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Ви не працювали в системі, то чому вам це цікаво?

ЯСИНСЬКИЙ С.Є. Виключно бюджетне управління

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Якщо виключно бюджетного управління, то ви можете бути, мабуть, ефективним заступником керівника, який має якусь візію.

ЯСИНСЬКИЙ С.Є. Я дуже вдячний команді Міністерства культури, я чесно кажу, я дуже вдячний, які з великою шаною і повагою ставляться до мене і мене підтримує віце-прем'єр Розенко. Я думаю, що є запит на цей період часу, щоб реалізувати ці плани, які напрацьовані і вміло провести управління менеджменту, тобто організацію роботи, започаткувати діяльність Інституту книги, почати з установчих документів, з прийому на роботу. Я скажу, що на сьогоднішній день штат не укомплектований і відповідна процедура прийняття та звільнення з роботи, а все це бюджетні кошти. На сьогоднішній день це дуже серйозна річ.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Так, але це адміністративна робота заступника. Керівник має мати візію.

ЯСИНСЬКИЙ С.Є. Це не до мене.

ПОДОЛЯК І.І. Я хочу, щоб пані Світлана кілька слів сказала, але якщо можна, то я своє розуміння цієї ситуації висловлю, за якою пильно слідкую і дуже багато доклала до цього законопроекту. Справа в тому, що інституція з точки зору функціональної, з точки зору інституційної, вибачте за тавтологію, ще не запустилась до кінця з точки зору бюрократичної, з точки зору дотримання бюджетного законодавства, з точки зору дотримання законодавства, яке стосується сфери трудових відносин, тобто сама інституція ще є на етапі створення.

Саме це, наскільки я розумію, викликало проблеми у попереднього керівника, у Тетяни, тому що це людина, яка не мала досвіду роботи в бюджетних установах, хоча, безсумнівно, те, що вона зробила, вона зробила дуже багато для встановлення інституції, але деякі процеси просто виявились доволі обтяжливими. Наскільки я розумію, рішення про ваше призначення на цю посаду було ухвалено Міністерством культури на час, доки буде оголошено новий конкурс.

Мені здається переконливим саме те, що пан Сергій, власне, не вдає тут перед нами того, що не відповідає реальності і дуже важливо, мені здається, те, що він каже, що не збирається втручатись чи переглядати в який-небудь спосіб цей інтелектуальний продукт щодо програми діяльності Інституту книги, який був створений командою, яка залишилась і залишається працювати, а розуміє свою функцію тимчасову, власне, як дотягнути інституцію до того організаційного періоду, коли вона зможе працювати належним чином у правовому українському полі. Я так це бачу.

Наскільки я розумію, пан Сергій не просився на цю посаду. Я би хотіла почути думку Міністерства культури, чим вони, власне, керувались при цій пропозиції.

ФОМЕНКО С.В. Дякую дуже. По-перше, все, що Ірина Ігорівна сказала, це все те, чим ми керувались, признаючи Сергія Євстахійовича. Я

хочу сказати, що будь-яке громадське об'єднання і установи не дорівнюють державній установі і в цьому проблема: генерувати ідеї і втілювати їх в життя – це дві різні речі.

В нас директор, яка була обрана на конкурсних засадах, написала заяву на звільнення на початку бюджетного року, на початку року, коли треба формулювати порядки використання коштів, давати перерозподіл, доробляти штатний розпис і реалізувати ту політику, яку формує Міністерство культури в цій сфері. Тому, не маючи виконуючого обов'язки, не маючи людину, яка все це візьме в свої руки, функціонування неможливе. Це перше.

Друге. Якщо ми подивимось контракт директора, то там прописано, що директор займається фінансовою, господарською діяльністю, організаційною. На момент, коли Тетяна Терен написала заяву про своє звільнення, в нас було розуміння, що ці речі якраз не є формалізовані і перед нами постав вибір: або ми зразу оголошуємо конкурс на заміщення посади і ми потрапляємо в 2,5 місяці незрозумілого перепаду, а запускати бюджетний і фінансовий процеси треба зараз, сьогодні і вчора. І друге – якщо ми призначаємо когось із заступників на посаду директора, виконуючого обов'язки, знову стикаємось з тим, що ті самі люди, які працювали певний час і ці процеси не запуснені, ми з цих самих людей вибираємо тих, хто має запусити ці процеси.

Ми думали про те, що нам потрібна людина, яка має управлінський досвід роботи з державною сферою і з бюджетами, яка не буде втручатись у творчий процес, те, що залишений і напрацьований був креативними людьми, а просто на певний період часу забезпечить ті завдання, які для нас першочергові стоять, які вписані в пріоритетний план дій уряду. Це запуск переформатування програми української книги, це закупівля бібліотек централізовано, яку робило до цього Міністерство культури і це промоція української книги на міжнародних майданчиках.

Тому ми прийняли таке рішення і добре, що Сергій Євстахійович погодився, що на той час, коли треба довести установу до нормального

режиму роботи, скажімо так, здійснити кризовий менеджмент і запустити всі ці механізми, він погодився очолити цю інституцію, а потім буде запущений конкурс. Нова людина, яка прийде за конкурсним відбором, вона прийде зі своєю програмою, зі своєю стратегією, а зараз змінювати стратегію, яка залишилась від людини, яка все ж таки перемогла в конкурсі і змінювати на щось тимчасове, то це ламати якусь лінію, яка була вироблена.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Дивіться, я до pana Сергія, в нього дійсно гарний бекграунд, крім часу роботи радником Юрія Бойка напередодні Майдану, все інше просто прекрасно. Чи я тут неправий?

ЯСИНСЬКИЙ С.Є. І що такого?

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Нічого. Просто для мене, як для людини, яка пройшла Майдан і бачила, що робили ці люди напередодні Майдану, мене це турбує. Я не є політичним однодумцем Юрія Бойка. Це теж показує вашу політичну позицію. Ви маєте на неї право.

ЯСИНСЬКИЙ С.Є. Моя позиція відкрита і дуже-дуже-дуже серйозна. От запитайте pana Ярослава, що на моїй політичній позиції з дитинства....

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Я знаю, що ви були в Народному русі. Я знаю, що про вас є хороші відгуки. Я з вами чесно говорю і я вам кажу чесно, що мене турбує. Так, як я розумію ваші плюси і вашу позицію раніше, це правда. В кожного в житті бувають і в мене є речі, за які мені соромно.

Дивіться, в мене питання наступне. Для мене, як для одного з ініціаторів і авторів цього закону, дуже важливо було, щоб на чолі цієї організації стояв український інтелектуал, фахівець, людина, яка є прикладом для українського суспільства в своїх знаннях книги і предмету. Таку людину, як ви, бачити на посаді першого заступника чи заступника, я нічого

не маю, я думаю, що це абсолютно нормально було б. У мене є питання: коли буде оголошено конкурс?

ФОМЕНКО С.В. Я думаю, як тільки ми запусимо, але об'єктивно в квітні.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. А чому конкурс не оголосити зараз?

ФОМЕНКО С.В. Тому що це знову зупинить роботу інституції.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Дивіться, я вас запевняю не лише як голова комітету, а як співавтор, хай пан Сергій працює, немає питань, але конкурс має бути оголошений терміново. Хай працює, налагоджує, як він хоче, вам допомагає і оголошуйте конкурс.

ФОМЕНКО С.В. Я боюсь, що за тиждень або за два пан Сергій не налагодить цю всю роботу.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. А ви думаєте, що конкурс за тиждень проведете?

ФОМЕНКО С.В. Ні. Але ж почнеться ця конкурсна процедура.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Конкурсна процедура має початись терміново. Пан Сергій нехай працює.

ЛЕСЮК Я.В. Розумієте, в нас якась невідверта розмова.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Та ні, якраз максимально відверта.

ЛЕСЮК Я.В. Не зовсім мене правильно зрозуміли і не зовсім відверто зрозуміли. Ми хіба призначаємо зараз?

ФОМЕНКО С.В. Ні, призначений виконуючий обов'язки.

ЛЕСЮК Я.В. Ви його призначаєте зараз на постійно?

ФОМЕНКО С.В. Ні.

ЛЕСЮК Я.В. Ні. То про що ми тут говоримо? От коли керівник буде працювати, тоді стане відомо, тоді він себе проявить. Ми нічого зараз не вирішимо. У Міністерства культури була певна філософія: їм на цей момент потрібно було зробити ось такі ходи, що потрібно було обрати людину, яка вирішуватиме якісь менеджерські аспекти, економічні і так далі.

Ми зараз не впливаємо, то чому тут сперечаємось? Але все ж таки виникає питання: коли буде конкурс і чи буде він?

ФОМЕНКО С.В. Звичайно буде.

ЛЕСЮК Я.В. Буде.

Ви будете брати участь в конкурсі?

ФОМЕНКО С.В. Ні. Сергій Євстахійович не буде брати участі в цьому конкурсі.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. А чому? Він має право.

ЛЕСЮК Я.В. Людину попросили зробити якісь там речі. Я вважаю, що директором творчої такої установи має бути все-таки людина творча, а все

інше, що стосується грошей і так далі, то має бути так, як каже Микола. Я думаю, що нам треба припиняти розмову. Це їхня філософія.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Чекайте, наша філософія – це максимально швидке оголошення прозорого конкурсу. Я не бачу жодних підстав, чому конкурс не має бути оголошений терміново, я не бачу тут причин.

ЛЕСЮК Я.В. У нас проблеми тут немає. Чому ми взагалі це заслуховуємо?

ПОДОЛЯК І.І. Слухайте, ми всі знаємо прекрасно, знову ж таки ми, як кажуть наші північні вороги, ходимо "вокруг да около". Ми ж знаємо, в чому є проблема найбільша – проблема в рекрутуванні людей і в мотивації їх очолювати Український інститут книги. Ми знаємо про те, що найбільша проблема всюди, і не тільки у нас в культурі, а всюди, це є кадри, кадри і бажання людей брати участь у державних інституціях.

Я би хотіла, користуючись нагодою, тому що це всюди однаково, ще раз офіційно якимось, шкода, що тут немає пана міністра, процес рекрутування людей, він не прописаний у функціональних обов'язках ні міністра, ні заступників, ні в Законі "Про Кабінет Міністрів", але це є логічна і природна функція і завдання уповноваженого органу займатись рекрутингом людей, зустрічатись, переконувати і просити подаватись на конкурси. Це тільки за однієї умови, якщо вам, як і нам, залежить на тому, щоб ці установи були успішними, відтак, щоб робота Міністерства культури була успішною, щоб ви як міністерство не були критиковані.

Тому я просто прошу вас і звертаюсь, щоб ви зустрічались і розмовляли з людьми. Я ще раз кажу предметно, якщо слід в бюджетну установу, яка називається Український інститут книги, внести зміни в закон і зробити це підприємством, давайте почекаємо 2-3 місяці, давайте зустрінемося через якийсь час ще раз з виконуючим обов'язки, який має

управлінський досвід, поговоримо і проаналізуємо. Якщо це буде від нас залежати і це буде більш дієвий механізм, невже ми не підемо назустріч?

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Дивіться, у нас були проблеми спочатку, тому що був надзвичайно малий фонд зарплати. Потім на прохання міністра і на прохання тодішнього керівника під час бюджетного процесу я особисто з колегами по комітету зробили все, щоб були перерозподілені кошти і фонд зарплати було збільшено. Я особисто цим займався в бюджетну ніч. Навіть не присутні тут заступники міністра, при всій повазі, це робили.

Тому я думаю, що зараз умови для участі в конкурсі значно кращі. Я не бачу проблем з запрошенням творчих людей чи з бажанням творчих людей. От мені дзвонили багато творчих людей, які дивувались і казали, що при таких зарплатах вони би з задоволенням туди пішли.

ПОДОЛЯК І.І. Так чому вони не подавали?

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Куди?

ПОДОЛЯК І.І. На конкурс, коли Тетяна подавала.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Тоді цих зарплат не було. Я кажу, що при тих зарплатах, які вдалось прийняти під час бюджету, зараз досить багато людей хочуть з задоволенням брати участь в цьому конкурсі. Просто справа в тому, оскільки ви його не провели, у вас немає керівника, ви могли призначити, це ваша справа кого призначати, можливо, пан Сергій є талановитим управлінцем, нічого проти не маю, але ваша справа – максимально швидко оголосити конкурс.

ФОМЕНКО С.В. Так. Але ми не хочемо стикнутись з тією ситуацією, яка була з попереднім керівником, коли вона прийшла і сказала, що не буде займатись фінансово-господарськими речами.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Знаєте, що я вам скажу, пані Світлано, конкурс оголошували виключно ви, Міністерство культури. Жодного втручання від комітету в конкурс не було. Пані Тетяна не була креатурою жодного з присутніх тут, ніхто не втручався. Те, кого ви там вибрали, як ви організували цей конкурс, то це ваше питання.

ФОМЕНКО С.В. Ми не вибрали. В нас була незалежна комісія.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Як ви вибрали комісію, кого вибрала комісія.

ФОМЕНКО С.В. І другий раз створювати умови, ми не можемо знову займатись тим, що міністр обирає приміщення і набирає юристів для людини, яка є директором бюджетної установи, але яка не в змозі забезпечити виконання вимог контракту.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Ще раз хочу вам сказати, що людина, яку я вважаю, до речі, порядною людиною з правильним баченням, можливо, зі слабкими менеджерськими якостями, інакше вона б не звільнялась у такий спосіб, який я не підтримую, але процес обрання цієї людини організували ви. Тому організуйте інакше процес обрання, організуйте його добре, виберіть нормальну і сильну людину на конкурсі. Може це буде і пан Сергій. Він каже, що не хоче, але йому ніхто не має права заборонити брати участь в конкурсі і не відкладайте конкурс.

ЛЕСЮК Я.В. Міністерство не буде робити конкурс?

ФОРМЕНКО С.В. Ні, ми будемо робити.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. От моя публічна позиція від сьогоднішнього дня в кожному виступі у Верховній Раді буде про негайне оголошення конкурсу.

Будь ласка, вам слово.

КРАСОВИЦЬКИЙ О.В. Я як видавець, який багато працює з інституціями, можу сказати, що у мене є власна думка з приводу цього. Вона полягає в тому, що за півроку існування Інституту, очолюваного призначенням директора, а не в.о., не з'явилося жодного затвердженого документу по роботі Інституту, про яке каже шановний новий виконуючий обов'язки. Тому я вас прошу і звертаюсь до вас від імені Асоціації видавців: ми маємо всередині Асоціації абсолютну більшість видавців, тобто тих, хто повинен співпрацювати і Інститутом.

З попереднім керівництвом Інституту була домовленість про спільні дії, яка абсолютно на жоден міліметр не була виконана. Всі пропозиції, які надавались, не обговорювались ніде публічно ні з нами, як з Асоціацією видавців, ні з окремими членами Асоціації. Тому зараз не може бути керівника, який займається тільки фінансами, а всіма іншими напрацюваннями, ніхто не знає про ці напрацювання. Я думаю, що саме це і було причиною звільнення керівника, що всі ці напрацювання – це дуже довго і не конкретно.

Я думаю, що державна установа – це дуже добре, а не державне підприємство, що саме так організовано, тому що завдяки цьому міністерство може дійсно втрутитись в ситуацію, в момент, коли вона критична і, скажімо, напрацювання тих документів, по яким працювати Інституту, може бути публічним під егідою Міністерства культури і керівника Інституту. Якраз ми вважаємо цю публічну дискусію дуже на часі для того, щоб Міністерство культури допомогло вам організувати, маючи спеціалістів в різних галузях.

Друге питання. Я мав особисту дискусію з пані Терен стосовно того, як набирати керівників напрямів в Інститут. Я запропонував відкритий конкурс на кожну конкретну посаду на напрямок, скажімо, перекладів, виставок чи чогось іншого, тому що на ринку є спеціалісти в кожній галузі. Вона відмовила, сказавши, що краще наберу свою команду і вона буде працювати.

Тому ми звертаємось до вас. Зараз і зарплати нормальні, і дійсно є люди на ринку, то запросіть цих людей або на конкурс, або на неофіційний конкурс, або на дискусію і впевнений, що ці напрямки з'являться.

Була сказана вами фраза про бібліотечні закупівлі. Все, що стосується бібліотек, напряму не належить до Інституту. Це справа міністерства передати вам або не передати це питання. Але я хочу сказати, що у вас стільки напрямків, що хоча за бібліотечну реформу не потрібно братись, що хотіла попередній керівник, тому що бібліотечна реформа дуже на часі, але всім одразу ви не зможете займатись.

ТАРУТА С.О. Я вибачаюсь, ми ж зараз говоримо не про політику.

ПОДОЛЯК І.І. Я би хотіла просто підсумувати, можливо, пан Микола захоче підсумувати, але я занотувала кілька важливих моментів. Інститут книги не створювався для того аби обслуговувати видавництва. Видавничий бізнес – це є бізнес. Український інститут книги створювався для того, щоб підтримувати програми, в яких мали і могли брати участь і видавництва, і видавці, але не тільки, не виключно і не на 50-60 відсотків, а тільки в межах програм.

Крім того, Український інститут книги не створювався і не задумувався нами разом з Міністерством культури, як ще одна бухгалтерія для того, щоб бути поштовою скринькою, куди Міністерство культури скеровує гроші, а Інститут книги бездумно роздає їх більшій половині видавців, об'єднаних в ту чи іншу асоціацію. Філософія і діяльність Інституту книги є значно ширшою, і призначення тих, хто буде очолювати цей Інститут, призначення

тих, хто буде обиратись в експертні ради цього Інституту, предметом нашої прискіпливої уваги буде те, щоб в жодному разі не було конфліктів інтересів, тому що ми так само знаємо, що книжковий ринок – це є бізнес, який є поділений, де є великі видавництва, де є дрібні видавництва.

Ми дуже не хочемо, щоб було те, що було за часів Табачника, що було за часів після Табачника, коли кілька великих видавництв поділили між собою державні мільйони і тільки вони ці державні мільйони використовують. Для цього програма "Українська книга" була забрана з Держтелерадіо і передана в Інститут книги для того, щоб ці програми працювали за зовсім іншими прозорими зрозумілими і чесними правилами. Оце все, що я хотіла сказати. Дякую.

ЛЕСЮК Я.В. Шановні панове, я по суті пам'ятаю ці всі ідеї. Інститут книги створювався як модератор процесу, а не якийсь виконавчий орган і так далі. Я з вами з чимось згоден, а з чимось не згоден.

Інститут книги мав бути створений як державна установа, але при Кабінеті Міністрів, а не при міністерстві, тому що робота Інституту книги абсолютно переходить далі за Міністерство культури.

Я вимушений піти. Голосувань більше не буде? Добре.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Пане Сергію, дивіться, ми не є проти вас. Просто як виник і чому виник Інститут книги. Був Львівський книжковий форум, там виступала, хто книжками займається, пам'ятає, Оля Гнатюк, її книжка тоді перемогла, відомий літературознавець і письменниця, колишній заступник посла Польщі. Вона виступала зі сцени і сказала, що коли в Україні постане Інститут книги, нарешті ми зможемо на гідному рівні пропагувати українську книгу. Це було викликано оплесками. Я там був присутній і пообіцяв, що ми це зробимо, тому що багато про це говорили, але закон не писали.

Ми сіли з колегами і написали закон, і цей закон пройшов цілу низку громадських обговорень. Ми запросили Гаудена, який очолює Інститут книги

в Польщі, тоді ми запросили сюди його заступників, тоді була організована поїздка представників Інституту книги в Польщу, вони туди їздили та з ним спілкувались. Це все виношувалось і готувалось дуже довго.

На жаль, мені шкода, що Тетяна Терен, яка надзвичайно талановитий журналіст, не була готова до жорсткого державного менеджменту в українських умовах. Це правда. Але кандидатура Тетяни Терен – це була кандидатура конкурсної комісії Міністерства культури, не наша, але в неї було бачення, це дуже важливо. І за цим Інститутом дуже велика увага. Коли я це писав, то консультувався з німцями, з французами, вони мені пишуть і запитують. Нам важливо, щоб не була скомпрометована ідея самого Інституту.

Коли приймався закон, то цей закон був певним компромісом, тому що кожен хотів додати щось своє. Таке буває, але закони змінюються і якщо в міністерства є потреба змінити якийсь закон, то міністерство до нас звертається і ми подаємо всі зміни до закону, які потрібні, і робимо це досить оперативно.

Є функція і місія цього Інституту, розумієте. Якщо говорити про бібліотеку, то Інститут повинен зробити з бібліотеки нове серце громади, запропонувати як їм зробити ремонт, як їм зробити єдину бібліотечну програму, яка би вела облік всіх книжок, щоб ми знали, в якій бібліотеці що є.

Якщо говорити про форуми книжкові, то ті ж інститути книги видають літературні журнали, як правило. Це люди, які знають тих, хто в цих журналах працюють. В принципі їх очолюють дійсно такі високі інтелектуали, як правило, вищі, ніж всі, хто сидить в цьому залі, включно зі мною, з нашими колегами, при всій шані до всіх. Тому ми очікували і очікуємо бачити на посаді керівника Інституту книги таку людину. Наше завдання – виправдати ті великі сподівання, які були покладені на Інститут книги.

Чому я з такою тривогою сприйняв ваше призначення? Це не тому, що ви поганий. Я вам сказав, що мене особисто зачепило те, що ви були радником Бойка, але це суб'єктивний стан, який ніяк не впливає на наші стосунки, в мене є багато друзів чи знайомих, які працювали в тій владі, я моду засуджувати їхні політичні кроки, але я з ними спілкуюсь і їх підтримую. Якщо вам буде потрібна будь-яка підтримка в вашій роботі, то ми теж вас підтримаємо.

Але ми хочемо, тому ми змінювали фонд зарплати і все інше, щоб був максимально швидко проведений конкурс.

ЯСИНСЬКИЙ С.Є. Дуже багато закладено. В мене є така маленька пропозиція, це потім, це так лише для розмови. Все те, що ви зараз говорите, на жаль, воно дуже суміщене з реальною законодавчою базою, яка є сьогодні в Інституту. Я теж так розумію цю ідею, я з Тетяною спілкувався.

І от всі ці гарні та шикарні класні ідеї не співпадають з тією нормотворчістю і з тим законом. Наповнення бюджету і перше питання – за рахунок чого? Тільки лише державний бюджет? Якщо державний бюджет, то в державному бюджеті багато коштів немає. Якщо це приватне партнерство, тоді давайте багато чого міняти.

Отримали кошти з державного бюджету, їх потрібно освоїти, тому що це тендерні процедури, їх треба запусити. Паспорту немає. Є порядок використання коштів, затверджений постановою уряду, а паспорт державної програми не співпадає. Треба це міняти. Для того, щоб міняти, треба бігти в одне міністерство, в друге міністерство, з ними розмовляти, а для того, щоб з ними розмовляти, треба професійний папір підготувати. Якщо підготуєш паспорт бюджетної програми, тоді ти можеш планувати собі оці цілі, які там визначені інтелектуалами, вами. Я не претендую на поділ тих коштів.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Це мене і турбує, що ви не претендуєте не на поділ, а на розуміння місії.

Дивіться, те, що ви кажете, це робота першого заступника.

ЯСИНСЬКИЙ С.Є. Я все розумію. На наступний бюджетний рік, якщо не освояться ці кошти, а більше того, я прихильник не на освоєння цих коштів, а зробити заділ ще мінімум сто разів.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. От ви завжди говорите про кошти, а для мене кошти взагалі не мають значення. Я вам поясню, що ще до того, як стати політиком, я все життя займався менеджментом і бізнесом. В бізнесі і в менеджменті головне – ідея і для мене важливо бачити на посаді керівника людину, яка знає, що вона хоче зробити. Кошти, то такі люди, як я чи ви, їх допоможуть знайти. От ви ідеальний перший заступник керівника і тут немає питань. А може ви ідеальний керівник, якщо говорити про якісь інші галузі.

Тому нам важливо максимально швидко провести конкурс. Ми готові, хоча це не наша функція, але я нічого не маю проти, щоб ви там залишались першим заступником, якщо це вам цікаво. Розумієте, в чому полягає конфлікт, що ви хочете бути виконуючим обов'язки довший термін.

ЯСИНСЬКИЙ С.Є. Ні, я не хочу.

ФОМЕНКО С.В. Це ми хочемо, тому що ми розуміємо, що ми стикнулись з прірвою проблем, яка на сьогоднішній день не вирішена. І навіть на такі практичні речі, як в податковій підпис першої особи поставити, займає один місяць.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. А ви першим заступником не хочете бути?

ФОМЕНКО С.В. Я відразу хочу сказати, що Тетяна Терен свого часу пана Сергія, оскільки вона пропонувала йому працювати, він тоді відмовився. А потім в грудні ми зробили своїми руками постанову про

спеціальні умови оплати праці співробітникам Інституту книги і Українського культурного фонду, яку уряд прийняв, і зарплати були збільшені. Але оренда приміщення на вулиці Лаврській, 9, треба завершити цю процедуру.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Що ви хочете?

ЯСИНСЬКИЙ С.Є. По життю?

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Дивіться, що ви хочете на цій посаді?

ЯСИНСЬКИЙ С.Є. Показати ефективність менеджменту, показати конкретний результат. От ці кошти, то я боюсь, ну, не боюсь, але якщо ми сьогодні це завалимо, добре, нехай би прийшов хтось інший, я готовий завтра-післязавтра звільнити. Але кошти не будуть освоєні і ви їх не отримаєте на наступний рік, тому що є така традиція, якщо ти не освоїш.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Ми цю традицію ламаємо багато разів, тому це наша справа.

От я ще раз питаю: що ви хочете? Ви хочете показати, що ви ефективний керівник?

ЯСИНСЬКИЙ С.Є. Так.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. От дивіться, ми як комітет, який контролює діяльність органів, має затвердити цю вашу програму разом з міністерством. Ви маєте дати нам своє бачення, ми маємо її затвердити, тоді ви її виконуєте і ми разом з міністром оцінюємо: ви ефективний керівник чи ні.

ЯСИНСЬКИЙ С.Є. А чим це передбачено, яким нормативним документом?

ПОДОЛЯК І.І. Це передбачено контрольною функцією парламенту України.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Чим парламент займається? Парламентські комітети контролюють діяльність міністерств і виконання закону. Парламент і парламентські комітети контролюють всюди у світі, як працюють ці органи. Тобто в будь-якій європейській країні ви б прийшли до керівника і сказали, що ось моя програма, її має затвердити міністр, підтримати парламентський комітет, контролювати потім вашу роботу і якщо ви її виконуєте, то ви ефективний. Ви перед нами маєте бути ефективним. Якщо ви хочете бути ефективним, дайте нам цю програму.

ПОДОЛЯК І.І. На моє глибоке переконання, якщо є запитання щодо призначення виконуючого обов'язки, то всі ці запитання слід скерувати першому заступнику міністра і заступнику міністра, які ухвалювали таке рішення. які були їхні мотиви, які були причини і що вони очікують від цієї людини, що вона має зробити за цей час, поки буде на конкурсних засадах обраний наступний керівник Українського інституту книги.

Проблема є, вона виникла і для того, щоб проблему розв'язати, наскільки я розумію, був запрошений пан Сергій, який погодився. Пан Сергій погодився, і я це чую, я це бачу, виконувати ту програму розвитку інституції, яка була запропонована попереднім керівником, Тетяною Терен. Для мене логічно, що своєї програми він не має. Я правильно розумію? Так.

Окрім того, я хочу перепросити за нас всіх, за себе, тому що трохи така ситуація стосовно вас, мені здається, вона є зараз трошки перекошеною, тому я перепрошую, я, власне, сподівалась, що на всі ці питання відповідь Міністерство культури.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. справа в тому, що рішення про призначення приймав міністр. На жаль, міністра зараз немає і коли він буде, ми поставимо йому це запитання. Я думаю, що ви точно не приймали це рішення?

ФОМЕНКО С.В. Наказ підписував міністр за нашою пропозицією.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Я ще раз кажу, що в нас є питання від суспільства. Вони будуть виникати і ми на них мусимо давати відповідь. От між нами кажучи, коли Тетяна Терен написала заяву, то винним чомусь був я, хоча ні на її призначення, ні на її звільнення я не мав ніякого впливу. Я ще раз кажу, що з політичної точки зору це було так. Тому ми контролюємо діяльність органів виконавчої влади, в тому числі і Міністерство культури. Контроль полягає в тому, що я нічого не маю, от чому я запитую пана Сергія, що він хоче. Ми вам допоможемо.

Пані Тетяна прислала свою програму, прийшла до нас на комітет і сказала, що хочу робити те і те, але мені не вистачає таких-то змін, мені не вистачає бюджету на зарплату, мені не вистачає того і того. Ми їй сказали, що вам не вистачає, ми вам допоможемо, і ми пані Тетяні допомогли, але ми з нею обговорювали, що саме вона буде робити. Це нормальний процес, розумієте.

Ми ж не вимагаємо від Міністерства культури завтра вас звільнити. Я від вас поки що програми не побачив, тому що виконувати те, що написала Тетяна Терен – це інше. Ви прийшли на посаду керівника, у вас має бути бачення, ви не заступник.

ЯСИНСЬКИЙ С.Є. Статутом передбачені напрямки діяльності Інституту книги.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Дивіться, Програма діяльності уряду передбачена Конституцією, але чомусь вона затверджується у Верховній Раді.

Вам складно було це зробити, бо ви до цього не готові. Ви над цим подумайте. Ми, я ще раз кажу, до вас ніяких претензій не маємо, ви лише приступили до виконання обов'язків. Якщо ви хочете бачити в нашій особі союзника, то подумайте і скажіть, що ви хочете робити, щоб ми це затвердили або ні, нехай Міністерство культури нам це скаже, і ми це підтримаємо або ні.

Виходячи з вашого бекграунду, нам би хотілось, щоб виконувала обов'язки людина з фаховим досвідом в цій сфері. Це не претензія до вас, це претензія до Міністерства культури, тому що воно так вирішило з якихось тих чи інших причин. Навіть не претензія, а може ви, маючи філософську освіту, запропонуєте щось таке, розберетесь і запропонуєте, що буде кращим, ніж запропонував би хтось інший. Це теж можливо і ми це теж не відкидаємо. Але ми просимо Міністерство культури максимально швидко конкурс оголосити.

ФОМЕНКО С.В. Якщо дозволите, насправді всю відповідальність несе за це прийняття рішення несе міністерство і міністр, який прийняв рішення про призначення виконуючого обов'язки, і тому говорити зараз про вдалість або не вдалість цього рішення не можна, тому що людина не пропрацювала і так само за результатами роботи Інституту книги. Ми розуміємо, що політичну відповідальність несе міністр і фінансову, як головний розпорядник коштів, теж несе міністр. Тому ми не бачимо тут якихось порушень.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Ми хочемо побачити, що буде робити Інститут книги, маючи нового керівника, навіть виконуючого обов'язки.

ЯСИНСЬКИЙ С.Є. Добре.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Тому що те, що виконувати закон, ми всі його виконуємо. Вам треба розібратись, але ви маєте мати план роботи на наступний рік, відповідно до закону: такі-то заходи. Може треба в чомусь допомогти, може треба виділити додаткові кошти, може ще щось.

Дякую всім.